

VÉGET NEM ÉRŐ TÖRTÉNET

Vászoly utca 6

Az adott szálig: **Kékes fény a zár mögött**

1. A lépcsőházi árnyékok hálója

Imre Cső

Dániel alighogy felocsúdott a telefon kijelzőjén átvillanó névtelen fenyegetésből, halk ajtónyitódás nesze törte meg a másodiki folyosó feszült csendjét. Bálint lépett ki a lépcsőházba, kapkodó mozdulatokkal húzva maga után a kabátját. Arca sápadt volt, szemei alatt mély, fekete karikák sötétlettek a kialvatlanságtól. Amikor a lépcsőfordulóhoz ért, a korlátnál már ott állt Vincze Erzsébet.

Erzsi néni úgy csapott le a gyanútlanul haladó fiatalemberre, mint egy szürke árnyék.

– Bálintka, magát is a korai műszak viszi el? – kérdezte a nyugdíjas könyvelő hamisítatlan, mézesházas hangján, miközben tekintete áthatóan fürkészte a férfi arcát. – Csak mert a doktor úr rendelője felől is furcsa zajokat hallottam az éjjel. Szabó doktor megint a kártyaadóságain rágódik, Livia meg... tudja, a patikárius nővérke a tizenkettesből... megint lement hozzá egy egész táskányi dobozzal. Remélem, maga nem szorul azokra a bogyókra, amiket a hátuk mögött adnak adósságba.

Bálint torka kiszáradt, keze megállt a hideg vasorláton. Összerezzent, amikor megpillantotta Encit, aki a félig nyitott ajtórés mögül figyelte őket rettegve. Erzsi néni ajkán halvány, diadalmas mosoly suhant át: a ház láthatatlan hálóját ő szőtte, és pontosan tudta, kik azok a lakók, akik ártatlannak tűnő szomszédi pillantások mögé rejtik a pánikot. Dániel az ajtórésten át nézte a jelenetet, miközben érezte, ahogy az időnyomás és a bezártság fojtogató hurokként szorul mindannyiuk nyaka köré.

2. Kékes fény a zár mögött

Imre Cső

Dániel remegő kézzel szorította a telefont a zárva tartott ajtó mögött. A kijelző kékes, hideg fénye megvilágította az izzadt arcát: az üzenet ott villogott előtte, mint egy elkerülhetetlen ítélet. Tegnap éjjel, amikor a céges adatbázis kényes szervernaplót végleg megsemmisítette, azt hitte, egyetlen mozdulattal elvágta a múltjához kötő szálakat. Most viszont a betonfalak fojtogatóbban simultak köré, mint a saját kétségei.

A biztonsági láncot kétszer is ráhúzta az ajtóra, de a lépcsőházból átszűrődő neszek így is megtalálták. Odalent, a szuterén fordulójában Székely Ricsi léptei hallatszottak: a

csomagtartó-kereskedő szokatlanul sietősen, gyanakvóan pillantgatott körbe, mintha a csempészett áru felett is baljós árnyak gyülekeznének. Ezzel egy időben Fekete Zoltán kimért, szabályos léptei verték fel a lépcsőházat, miközben Dr. Balog Henrik halk ajtókattanással húzódott vissza a tizedik lakás hűvös homályába, tovább növelve a gangon feszülő paranoiát.

Dániel fel-alá járkált a sötétedő szobában, ujjai kényszeresen nyomkodták a készülék zárolási gombját. A nyitott ablakon át a belső udvarról elfojtott szagok szivárogtak fel: Kerekes Marietta a szuterén lépcsőjénél állva halk, szakmai aggodalommal jegyezte meg valakinek, hogy a pince felől mintha halvány gázzzag szivárogna, de a szavait elnyelte a ház nehéz csendje.

A telefon kijelzője nem villant fel újra, de a puszta várakozás rosszabb volt bármilyen nyílt fenyegetésnél. Dániel pontosan tudta, hogy a tegnapi esti döntése nem maradhat végleg a homályban; a láthatatlan megfigyelő hálója szörnyű pontossággal zárult a feje felett.